DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
18. april 1991 *

I sag C-219/89,

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Forbundsrepublikken Tyskland) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Wesergold GmbH & Co. KG

mod

Oberfinanzdirektion München,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Den Fælles Toldtarif,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, G. C. Rodríguez Iglesias, og dommerne Sir Gordon Slynn og R. Joliet,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl,

efter at der er afgivet indlæg af:

— selskabet Wesergold ved advokat Von Alvensleben, Hamburg, og

* Processprog: tysk.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Sack, juridisk konsulent i Kommissionen, og R. Kubicki, tjenestemand i Forbundsrepublikken Tysklands Justitsministerium og stillet til rådighed for Kommissionens Juridiske Tjeneste som led i udvekslingsordningen for nationale embedsmænd, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at selskabet Wesergold og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 13. november 1990,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 15. januar 1991,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 6. juni 1989, indgået til Domstolen den 13. juli 1989, har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af Den Fælles Toldtarif (Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, EFT L 256, s. 1).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag, som Wesergold GmbH & Co. KG (herefter benævnt »Wesergold«) har anlagt mod Oberfinanzdirektion München vedrørende tariferingen af en vare, som består af 39,4% appelsinsaft og 60,6% sukker, og som er beregnet til ved tilsætning af vand og/eller sukker at blive videreforarbejdet til færdige drikkevarer.

3 Den 9. maj 1988 meddelte Oberfinanzdirektion München Wesergold en bindende tariferingsoplysning, hvorefter varen henhører under pos. 21.06 i Den Fælles Toldtarif. Denne position er en opsamlingsposition, som omfatter »tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet«.

4 Wesergold indbragte denne tarifering for Bundesfinanzhof. Efter selskabets opfattelse skal den pågældende »appelsinsaft med sukker« tariferes under pos. 20.09. Denne position omfatter »frugt- og grøntsagssafter (herunder druemost), ugærede og ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler«.

5 Bundesfinanzhof er i tvivl om fortolkningen af Den Fælles Toldtarif og har derfor forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal en vare, som består af 39,4% appelsinsaft og 60,6% sukker, tariferes som 'frugtsaft, tilsat sukker' under pos. 20.09 i Den Kombinerede Nomenklatur?«

Vedrørende hovedsagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes indlæg for Domstolen henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

6 Med henblik på afgørelsen af, hvorledes den omtvistede vare skal tariferes, skal der henvises til Domstolens faste praksis, hvorefter det afgørende kriterium for den toldmæssige tarifering af varer skal søges i deres objektive karakteristika og særegenheder, således som disse er bestemt i ordlyden af de pågældende positioner i Den Fælles Toldtarif og af bestemmelserne til afsnittene eller kapitlerne (jf. f.eks. dom af 8.12.1977, sag 62/77, Carlsen-Verlag, Sml. s. 2343).

7 Den i den foreliggende sag omhandlede vares karakteristika svarer umiddelbart til dem, som er beskrevet i pos. 20.09 »appelsinsaft, tilsat sukker«.

8 Ifølge den forelæggende ret og Kommissionen må denne position udelukkes, da varen ikke længere umiddelbart er egnet som drikkevare og har mistet sin oprindelige karakter af frugtsaft. Den opfylder dermed ikke længere den forudsætning, som i Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger opstilles for anvendelsen af positionen.

9 Denne argumentation kan ikke tiltrædes. Herved bemærkes indledningsvis, at det følger af den nævnte retspraksis, at der ved tariferingen af en vare kun må tages hensyn til dens anvendelse, såfremt denne udtrykkeligt er medtaget som kriterium i positionen eller de forklarende bemærkninger dertil (jf. vedrørende dette punkt dom af 16.12.1976, sag 38/76, Luma, Sml. s. 2027). Da det ikke er tilfældet for pos. 20.09, kan der ikke tages hensyn til dette karakteristikum ved tariferingen af en appelsinsaft som den, der er genstand for hovedsagen. I øvrigt må det lægges til grund, at varen har bevaret sin oprindelige karakter af frugtsaft, da den i den bindende tariferingsoplysning fra Oberfinanzdirektion er beskrevet som en gul væske, der lugter og smager som appelsinsaft.

10 Til støtte for varens tarifering under pos. 20.09 kan der desuden henvises til ordlyden af underpositionerne 20.09-1191 og 20.09-1991, der — sammenholdt med punkt 5 i de supplerende bestemmelser i kapitel 20 — viser, at appelsinsaft med et sukkerindhold på 43% eller derover falder ind under pos. 20.09. De to nævnte underpositioner omfatter nemlig appelsinsaft med et indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent, mens det ifølge punkt 5 i de supplerende bestemmelser kan lægges til grund, at enhver form for appelsinsaft har et naturligt sukkerindhold på 13%. Den i nærværende sag omhandlede appelsinsaft med sukker adskiller sig ud fra sine karakteristika ikke grundlæggende fra en sådan vare.

11 Det skal endelig bemærkes, at der i de førnævnte forklarende bemærkninger i relation til omfanget af sødningen foretages en sondring mellem sukker og andre sødemidler. Mens det for sidstnævntes vedkommende kræves, at »det tilsatte kvantum ikke overstiger det for normal sødning nødvendige«, og at »balancen mellem de forskellige bestanddele« bevares, gælder der ikke nogen begrænsninger for tilsætningen af sukker.

12 Det præjudicielle spørgsmål skal derfor besvares med, at en vare, som består af 39,4% appelsinsaft og 60,6% sukker, skal tariferes som »frugtsaft, tilsat sukker« under pos. 20.09 i Den Kombinerede Nomenklatur.

Sagens omkostninger

13 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som Bundesfinanzhof har forelagt ved kendelse af 6. juni 1989, for ret:

En vare, som består af 39,4% appelsinsaft og 60,6% sukker, skal tariferes som »frugtsaft, tilsat sukker« under pos. 20.09 i Den Kombinerede Nomenklatur.

Rodríguez Iglesias Slynn Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 18. april 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. C. Rodríguez Iglesias
Formand for Første Afdeling